

Cuvânt pastoral la Sărbătoarea Învierii Domnului

Summary

This is the pastoral letter of HE Archbishop Irineu of Alba Iulia for Easter 2020. It starts with the witness of Christ's Resurrection brought by the myrrh-bearing women who were the first to bring the good news of Christ's Resurrection to the Apostles and to the world. The second part makes references to the theme proposed by the Holy Synod of the Romanian Orthodox Church for the year 2020: pastoral care of parents and children and mentions of a few of the challenges families are confronted with. The courage of the myrrh-bearing women should inspire us, as we are facing multiple challenges.

Keywords

Easter; Resurrection; myrrh-bearing women; Christian family and its challenges today.

† **IRINEU,**

PRIN HARUL LUI DUMNEZEU ARHIEPISCOP AL ALBA IULIEI,

Cinstitului nostru cler, cinului monahal și binecredincioșilor creștini din Eparhia noastră, har și pace de la Dumnezeu, iar de la noi, părintească binecuvântare!

Iubiți fii duhovnicești,

Hristos a înviat!

La înmormântarea Mântuitorului dumnezeiesc n-a participat niciunul dintre ucenicii Săi, ci numai „femeile care veniseră cu El din Galileea” (Lc. 23, 55). Ele, care au stat cu El când atârna pe cruce, l-au urmat pe Iosif din Arimateea spre mormânt, ca să știe exact unde va fi îngropat trupul lui Iisus. Ele intenționau ca, după încheierea Sabatului, să revină și „să-L ungă cu miresme” (Mc. 16, 1).

Sfinții Evangheliști au consemnat numele câtorva dintre evlavioasele femei purtătoare de mir: Maria Magdalena, Ioana – femeia lui Huza –, Suzana, Maria – mama lui Iacob cel Mic și Salomeea (cf. Lc. 8, 2-3; Mc. 15, 40). Toate acestea, Duminică, foarte de dimineață, aflându-se în grădina unde era situat mormântul, au primit de la înger vestea că Stăpânul lor a înviat, și apoi Însuși Iisus li S-a arătat, trimițându-le să binevestească Apostolilor (cf. Mt. 28, 10).

Drept-măritori creștini,

După ce pământul s-a cutremurat, ca semn al biruinței Mântuitorului Hristos, un înger strălucitor a coborât din cer, a răsturnat piatra grea de la intrarea în mormânt și a șezut deasupra ei. Sfidând puterile iadului, el stătea acolo ca un gardian al mormântului, după ce, mai întâi, a speriat garda întunecată a dușmanilor. Îngerul le aștepta pe femei și, pregătit să le relateze despre Învierea lui Iisus – cum ne spune Sfântul Petru Hrisologul (†450) –, „a rostogolit înapoi piatra, nu pentru a face loc Domnului Care ieșea, ci pentru a arăta lumii că Domnul deja înviase, oferind astfel femeilor credința în Înviere”. Știind că cei ce-L caută cu stăruință Îl vor găsi (cf. Ier. 29, 13), îngerul le-a transmis femeilor acest mesaj: „Nu vă temeți, că știu că pe Iisus Cel răstignit Îl căutați; nu este aici, căci S-a sculat precum a zis” (Mt. 28, 5-6). Le inspiră încredere voioasă întru Acela Care nu mai este printre morți. Știind că văzând mormântul gol vor crede, îngerul le mai zice: „Veniți de vedeți locul unde fusese pus” (Mt. 28, 6).

După ce le încurajează pe femei și le arată mormântul gol, îngerul le îndeamnă să se ducă în grabă și să spună discipolilor Lui „că S-a sculat din morți” (Mt. 28, 7). Ele sunt chemate să răspândească bucuria Învierii, adică faptul că „Iisus nu este mort și în mormânt, ci a înviat; El a devenit astfel o cale de înălțare spre nemurire, nu doar pentru El, ci și pentru noi”, cum ne încredințează Sfântul Chiril al Alexandriei. Pentru că au venit primele, au fost servite primele, aceasta însemnând o recompensă pentru atașamentul iubitor manifestat la cruce și la mormânt. Îngerul le spune să meargă repede, probabil pentru ca ucenicii Domnului, copleșiți de tristețe, să primească vestea bucuriei fără întârziere. Ele s-au desprins de mormânt cu frică și cu bucurie, două sentimente care au grăbit pasul lor și au adăugat aripi la mișcarea lor. Nu pierd timpul, ci aleargă să transmită ucenicilor cuvântul bun, să-i mângâie cum ele au fost mângâiate de către Dumnezeu. Pentru afecțiunea și credințioșia lor, sunt făcute apostoli ai Apostolilor.

Aceste femei zeloase nu numai că au auzit și au primit vestea bună de la înger, ci au fost primele care s-au bucurat de vederea lui Iisus după Învierea Sa. Din întunericul mormântului, ele au ieșit înviate în credință, ca apoi să-L întâlnească pe Hristos înviat Care le spune: „Bucurați-vă! Nu vă temeți!”. Acela, pe Care Îl știau răstignit și îngropat, acum este viu, în fața lor. El a venit să-i facă bucuroși pe cei credințioși. În realitate, Învierea Domnului furnizează belșug de bucurie și speranță. El le cere să înlăture orice teamă pentru ca sufletele lor să se umple de bucuria Învierii, pe care, apoi, să o transmită Apostolilor. Referindu-se cu admirație la aceste femei care L-au urmat pe Iisus până la moartea Sa, Sfântul Ioan Gură de Aur afirmă: „Aceste femei au fost primele care L-au văzut pe Iisus. Tu vezi curajul femeilor? Tu vezi afecțiunea lor? Tu vezi spiritul lor nobil până la moarte? Să imite bărbații pe femei. Să nu-L părăsească pe Iisus, în încercare”.

Domnul, Care le ieșise înainte acestor femei credințioase, le mai spune: „Duceți-vă și vestiți-i pe frații Mei să meargă în Galileea, și acolo Mă vor vedea” (Mt. 28, 10).

Aceasta este misiunea pe care o primesc de la Domnul înviat, Care dorește să le ofere iertare și împăcare celor ce, prin fuga lor în momentul arestării și pătimirilor lui Iisus, au rupt relația cu El. De asemenea, dorește să le transmită că este, în continuare, Învățătorul lor. Chiar dacă L-au renegat, Hristos îi cheamă din nou să-L urmeze, numindu-i „frații Mei”. Și noi trebuie să-L întâlnim personal pe Hristos înviat, pentru a primi iertarea păcatelor și nectarul comuniunii cu El. Fortificați de întâlnirea cu Domnul, vom reuși să transmitem semenilor încrederea în biruința definitivă a lui Hristos asupra morții și iadului. Vestea învierii Celui răstignit constituia atunci, ca și acum, nucleul credinței creștine și motivul bucuriei creștine, drept pentru care de Sfintele Paști cântăm: „Să prăznuiască toată lumea văzută și cea nevăzută, că a înviat Hristos, bucuria cea veșnică”.

Iubiți credincioși,

Anul 2020 a fost proclamat de Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române *Anul omagial al pastorației părinților și copiilor*. O astfel de pastorație este necesară în familia creștină care este flagelată astăzi de infidelitate, avort, divorț și desfrâu, de abandonul copiilor și de alte păcate. Pe părinți trebuie să-i conștientizăm că nici ambiția, nici puterea, nici banii, nici aspectul exterior nu pot să-i unească și să-i ferească, ci fidelitatea, onestitatea și curăția. Copiii trebuie să le infuzăm buna cuviință, omenia, râvna spre bine, frica de Dumnezeu și iubirea de neam. Părinții și copiii, deopotrivă, trebuie să fie deprinși cu rugăciunea, citirea Bibliei și frecventarea slujbelor bisericești, ca să înțeleagă că nimic frumos și bun nu este posibil fără Hristos (cf. In. 15, 5). Dacă în familie este respect și iubire între soți și dacă familia este cămin al creșterii și educării copiilor, atunci ea reprezintă un izvor de înnoire pentru membrii ei, dar și pentru lumea contemporană.

După două mii de ani de la prima vestire a Evangheliei, omenirea de azi, bolnavă și materialistă, a construit o nouă civilizație fără Dumnezeu și a redevenit păgână. Societatea aceasta în care trăim constituie un mare pericol pentru noi în a trăda Botezul nostru, calitatea noastră de „fii ai lui Dumnezeu și fii ai Învierii” (cf. Lc. 20, 36). Asemenea femeilor purtătoare de mir, se cuvine să dăm dovadă de curaj, devoțiune și credință, înfruntând întunericul veacului și pe străjerii acestei lumi ostile și mărturisind Învierea. Oricare ar fi încercările îngăduite pentru purificarea noastră, Eternul Biruitor al morții intervine personal spre a ne ajuta să le depășim și să le învingem. Din acest motiv, avem datoria să Îl preamărim pe El și să răspândim pretutindeni mireasma bucuriei pascale, pe care doresc să o aveți, cu toții, în inimă și în familie.

Al vostru către Hristos-Domnul rugător,

† IRINEU,

Arhiepiscop al Alba Iuliei